

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 839

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 25 noiembrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
693.	— Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În serviciul Armatei</i> pentru ofițeri din Serviciul de Protecție și Pază.....	1-2	
694.	— Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În serviciul Armatei</i> pentru maiștri militari și subofițeri din Serviciul de Protecție și Pază.....	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 407 din 4 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (1), art. 38			
			alin. (1), art. 39 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată
			3-7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		1.345.	— Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului pentru lucrări de dragaj la confluența Canalului Dunăre — Marea Neagră cu Dunărea și în bieful I al acestuia
			8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Semnului onorific *În serviciul Armatei* pentru ofițeri din Serviciul de Protecție și Pază

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 3 și ale art. 11 pct. IX.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

la propunerea directorului Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*) la prezentul decret.

*) Anexele nr. 1-3 se comunică instituțiilor interesate.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2*) la prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*) la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 30 octombrie 2003.
Nr. 693.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind conferirea Semnului onorific *În serviciul Armatei* pentru maiștri militari și subofițeri
din Serviciul de Protecție și Pază**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 4 și ale art. 11 pct. IX.4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

la propunerea directorului Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*) la prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în

pregătirea profesională, subofițerului prevăzut în anexa nr. 2*) la prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2003 se conferă Semnul onorific *În serviciul Armatei*, pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*) la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 30 octombrie 2003.
Nr. 694.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 407**

din 4 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bodaproste & Co” — S.N.C. din Tulcea în Dosarul nr. 373/2003 al Tribunalului Tulcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 391C/2003, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Societatea Comercială „Ghizila & Co Expres” — S.N.C. Tulcea în Dosarul nr. 1.044/2003 al Tribunalului Tulcea. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 391C/2003 la Dosarul nr. 267C/2003.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că, în legătură cu constituționalitatea prevederilor de lege criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin numeroase decizii care își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 martie 2003 și din 6 iunie 2003, pronunțate în dosarele nr. 373/2003 și nr. 1.044/2003, **Tribunalul Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/2002.** Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Bodaproste & Co” — S.N.C. din Tulcea și de Societatea Comercială „Ghizila & Co Expres” — S.N.C. Tulcea în cauze având ca obiect contestații împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții.

În motivările excepției, având un conținut asemănător, se susține că dispozițiile din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, potrivit cărora persoana cercetată și acuzată de săvârșirea unei contravenții este calificată drept „contravenient” înainte de stabilirea vinovăției sale, precum și cele privind procedura contravențională de drept comun, care lasă sarcina probei pe seama presupusului contravenient, încalcă prevederile art. 23 alin. (8) și ale art. 20 alin. (1) din Constituție, raportat la art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în interpretarea dată de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, autorii excepției susțin că nivelul amenzii stabilit prin art. 10 alin. (1) lit. b), coroborat cu art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/2002, contravine prevederilor constituționale ale art. 134 alin. (2) lit. a).

Tribunalul Tulcea apreciază că excepția de neconstituționalitate referitoare la unele dispoziții din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al

contravențiilor este neîntemeiată. Astfel, în legătură cu invocarea de către autorii excepției a nerespectării principiului prezumției de nevinovăție, arată că „se face o confuzie între cele două domenii cu reglementări diferite penal și extrapenal“, deosebirea constând tocmai în aceea că, „prin însăși natura sa, contravenția are un caracter instantaneu, deci se săvârșește la momentul constatării acesteia de către agentul constator“. Se mai arată că legea oferă „posibilitatea exercitării căii de atac în situația în care partea este nemulțumită de soluția instanței“, respectându-se astfel dreptul constituțional la un proces echitabil și accesul liber la justiție. Pe de altă parte, instanța apreciază că dispozițiile criticate referitoare la sarcina probei, care, în opinia autorilor excepției, incumbă contestatorului, precum și susținerile ce privesc nivelul amenzii contravenționale reprezintă chestiuni de fond, „de netemeinicie sau de apreciere, și nicidecum de nelegalitate, care să contravină normelor constituționale“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, exprimându-și punctul de vedere în legătură cu excepția de neconstituționalitate invocată în Dosarul nr. 391C/2003, consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor constituționale și internaționale invocate. Se arată că prevederile art. 23 alin. (8) din Constituție, precum și cele ale art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale operează numai în cazul procesului penal, pe când procedura de judecată a plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii contravenționale, prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, este de natură civilă, astfel că dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției nu sunt incidente în cauză. În ceea ce privește critica referitoare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, arată că acestea stabilesc cuantumul minim și maxim al amenzii contravenționale, ceea ce nu aduce atingere libertății comerțului și concurenței loiale consacrate de art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție. Amenda se aplică, într-un caz concret, între limitele prevăzute de actul normativ și reflectă gravitatea faptei săvârșite.

Guvernul apreciază că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, respectă întocmai prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât contravenientul are la dispoziție căile de atac pentru a contesta sancțiunea aplicată. În legătură cu pretinsa încălcare a art. 23 alin. (8) din Constituție, arată că prezumția de nevinovăție operează în cursul procesului penal în favoarea învinutului sau inculpatului, or procedura de judecată reglementată prin dispozițiile art. 31–36 din ordonanța criticată are ca obiect „un proces civil, în care instanța urmează să verifice temeinicia și legalitatea procesului-verbal de constatare a contravenției, sarcina probei revenind celui care emite o pretenție în fața instanței, respectiv petentului“.

În ceea ce privește critica privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 9 și art. 10 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, arată că, pe de o parte, dispozițiile acestei ordonanțe se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, referitoare la principiul proporționalității procesului penal, pe când procedura de judecată a plângerii formulate împotriva procesului-verbal

de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii contravenționale, prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, este de natură civilă, astfel că dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției nu sunt incidente în cauză. În ceea ce privește critica referitoare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, arată că acestea stabilesc cuantumul minim și maxim al amenzii contravenționale, ceea ce nu aduce atingere libertății comerțului și concurenței loiale consacrate de art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție. Amenda se aplică, într-un caz concret, între limitele prevăzute de actul normativ și reflectă gravitatea faptei săvârșite.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și președintelui Camerei Deputaților, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorii acesteia, îl constituie prevederile art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și prevederile art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată.

Prevederile din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 14 alin. (3): *„Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de un an de la data rămânării irevocabile a hotărârii judecătorești, dacă contravenientul nu a optat pentru prestarea unei activități în folosul comunității.“*

— Art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7): *„(1) Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac la organul la care se depune plângerea. [...]*

(5) În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.

(6) În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constatare este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.“;

— Art. 17: „Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constatare, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatare atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.“;

— Art. 18: „Contravenientul este obligat să prezinte agentului constatare, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constatare poate apela la ofițeri și subofițeri de poliție, jandarmi sau gardieni publici.“;

— Art. 19. alin. (1): „Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatare și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatare va face mențiunea despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.“;

— Art. 21 alin. (3): „Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.“;

— Art. 24 alin. (2) și (3): „(2) În cazul în care bunurile nu se găsesc contravenientul este obligat la plata contravalorii lor în lei.

(3) Agentul constatare are obligația să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate și, dacă acestea aparțin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menționa, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.“;

— Art. 25 alin. (1) și (3): „(1) Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate. [...]

(3) În situația în care contravenientul a fost sancționat cu amendă, precum și dacă a fost obligat la despăgubiri, o dată cu procesul-verbal acestuia i se va comunica și înștiințarea de plată. În înștiințarea de plată se va face mențiunea cu privire la obligativitatea achitării amenzii și, după caz, a despăgubirii, în termen de 15 zile de la comunicare, în caz contrar urmând să se procedeze la executarea silită.“;

— Art. 26 alin. (1) și (3): „(1) Dacă agentul constatare aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta și înștiințarea de

plată se înmânează contravenientului, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire. [...]

(3) În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constatare în termen de cel mult o lună de la data încheierii.“;

— Art. 27: „Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.“;

— Art. 28: „(1) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatare făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres.

(2) Plata amenzii se face la Casa de Economii și Consemnațiuni sau la trezoreria finanțelor publice, iar o copie de pe chitanță se predă de către contravenient agentului constatare sau se trimite prin poștă organului din care acesta face parte, în termenul prevăzut la alin. (1).

(3) În cazul în care contravenientul a achitat jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ pentru fapta săvârșită orice urmărire încetează.“;

— Art. 29: „Dispozițiile art. 28 se aplică și în cazurile prevăzute la art. 10 alin. (2), dacă contravenientul achită jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ pentru fiecare dintre contravențiile constatate, fără ca prin totalizare să se depășească maximul prevăzut pentru contravenția cea mai gravă.“;

— Art. 31 alin. (2): „Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.“;

— Art. 33 alin. (1): „Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a lăcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.“;

— Art. 34 alin. (1): „Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a lăcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.“;

— Art. 38 alin. (1): „Avertismentul se adresează oral atunci când contravenientul este prezent la constatarea contravenției și sancțiunea este aplicată de agentul constatare.“;

— Art. 39 alin. (2): „În vederea executării amenzii organele prevăzute la alin. (1) vor comunica din oficiu organelor de specialitate, conform prevederilor legale privind executarea creanțelor bugetare, în a căror rază teritorială domiciliază sau își are sediul contravenientul, procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, neatacat în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia, ori, după caz, dispozitivul hotărârii judecătorești irevocabile prin care s-a soluționat plângerea.“;

— Art. 44 alin. (2): „*Dacă prin contravenția săvârșită de un militar în termen s-a produs o pagubă sau dacă sunt bunuri supuse confiscării, organul competent potrivit legii va stabili despăgubirea pe bază de tarif și va dispune asupra confiscării. Câte o copie de pe procesul-verbal se comunică contravenientului, părții vătămate și celui căruia îi aparțin bunurile confiscate.*”

Autorii excepției mai invocă și neconstituționalitatea prevederilor art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale. În realitate, Curtea constată că dispozițiile art. 9 lit. b) și ale art. 10 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/2002, au devenit, ca urmare a republicării ordonanței de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 5 iunie 2002, art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b). În consecință, prin prezenta decizie Curtea se va pronunța asupra constituționalității acestor din urmă dispoziții, al căror conținut este următorul:

— Art. 10 lit. b): „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: (...)*

b) neîndeplinirea obligației agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (5), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative.”

— Art. 11 alin. (1) lit. b): „*(1) Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică agenților economici, cu excepția celor prevăzute la lit. a), astfel: (...)*

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h), j) și k) se sancționează cu amendă de la 20 milioane lei la 100 milioane lei.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea art. 20 alin. (1), art. 23 alin. (8) și art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție. Potrivit Constituției republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și renumerotarea textelor, art. 23 alin. (8) a devenit art. 23 alin. (11), iar art. 134 alin. (2) lit. a) a devenit art. 135 alin. (2) lit. a). Prevederile constituționale menționate au următorul conținut:

— Art. 20 alin. (1): „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*”

— Art. 23 alin. (11): „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.*”

— Art. 135 alin. (2) lit. a): „*Statul trebuie să asigure:*

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;”

De asemenea, se invocă și încălcarea art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevede: „*1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil,*

fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. Prima critică de neconstituționalitate vizează unele dispoziții din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare. În legătură cu excepția referitoare la art. 14 alin. (3) din aceasta, Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin încheierile din 7 martie 2003 și din 6 iunie 2003, textul a fost abrogat în mod expres prin art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003 pentru desființarea închisorii contravenționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 26 octombrie 2003. Potrivit art. IV din această ordonanță de urgență, art. 14 alin. (3) își încetează aplicarea de la data intrării în vigoare a Legii de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003. Așa fiind, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepția de neconstituționalitate privind aceste dispoziții urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate referitoare la celelalte dispoziții de lege criticate, Curtea constată că ele au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași texte din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în esență cu aceeași motivare ca și în prezenta cauză. Cu privire la acestea Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, precum și prin Decizia nr. 319 din 9 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 7 octombrie 2003, constatând constituționalitatea lor.

Astfel, în legătură cu criticile prin care se susține că, potrivit textelor din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, însuși contravenientul trebuie să își probeze în fața instanței nevinovăția, deși constituțional este ca agentul constator să dovedească vinovăția lui, Prin Decizia Curții Constituționale nr. 183 din 8 mai 2003 s-a reținut: „deși legiuitorul a dezincriminat contravențiile, potrivit art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, [...], instanța competentă să soluționeze plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite reguli procedurale distincte de cele ale dreptului procesual civil, în virtutea cărora, așa cum susține autorul excepției, sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță. Astfel, alin. (1) al textului de lege menționat stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte

persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile alin. (2) al art. 34 din ordonanță prevăd că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs, fără ca motivarea acestuia să fie obligatorie. Așa fiind, și sub acest aspect, prevederile de lege criticate sunt în deplin acord cu exigențele art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ceea ce ar fi contrar intereselor contravenientului, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare“.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 23 alin. (11) din Constituția României, prin aceeași decizie Curtea a reținut că în dreptul românesc contravențiile au fost scoase de sub influența legii penale și au fost supuse unui regim administrativ, astfel că simpla desemnare a unei persoane ca fiind contravenient nu înseamnă și stabilirea vinovăției sale. Utilizarea de către legiuitor a noțiunii de contravenient în dreptul administrativ sau de infractor în dreptul penal nu are semnificația unei înfrângeri a prezumției de nevinovăție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bodaproste & Co” — S.N.C. din Tulcea în Dosarul nr. 373/2003 al Tribunalului Tulcea și de Societatea Comercială „Ghizila & Co Expres” — S.N.C. Tulcea în Dosarul nr. 1.044/2003 al aceleiași instanțe.

II. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 10 lit. b) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, excepție ridicată de aceleași părți în dosarele aceleiași instanțe de judecată.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

II. Cea de-a doua critică de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, coroborate cu art. 10 lit. b) din același act normativ. În legătură cu susținerile privind neconstituționalitatea prevederilor art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, prin raportare la art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 319 din 9 septembrie 2003, anterior menționată. Prin aceasta, respingând excepția, Curtea a reținut că „stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care, cu referire la prevederile din ordonanța criticată, dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție“.

Soluția și considerentele deciziei invocate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În sfârșit, Curtea nu poate reține existența unei contrarietăți între prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, și texte din Constituție, astfel că și excepția de neconstituționalitate privind acest articol urmează a fi respinsă.

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului pentru lucrări de dragaj la confluența Canalului Dunăre—Marea Neagră cu Dunărea și în bieful I al acestuia

Având în vedere prevederile art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 519/1998 privind înființarea Companiei Naționale „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A. Constanța, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 884/2003 privind alocarea unor surse financiare pentru lucrări de dragaj la confluența cu Dunărea a Canalului Dunăre—Marea Neagră și în bieful I al acestuia și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.106/2003 privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului pentru lucrări de dragaj la confluența Canalului Dunăre—Marea Neagră cu Dunărea și în bieful I al acestuia,

în temeiul art. 108 din Constituție, republicată, al art. 30 alin. (4) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 19 lit. b) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă alocarea din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2003, a sumei de 10 miliarde lei pentru finanțarea de la bugetul de stat a lucrărilor de dragaj la confluența Canalului Dunăre—Marea Neagră cu Dunărea și în bieful I al acestuia, aparținând domeniului public al statului și concesionat Companiei Naționale „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A. Constanța, din totalul sumei de 97,2 miliarde lei, prevăzută în Hotărârea Guvernului nr. 884/2003 privind alocarea unor surse financiare pentru lucrări de dragaj la confluența cu Dunărea a Canalului Dunăre—Marea Neagră și în bieful I al acestuia, în vederea asigurării accesului navelor din canal în șenalul navigabil al Dunării și a prelevării debitelor de apă necesare funcționării Centralei Nucleare electrice Cernavodă și a apei necesare pentru irigații și alte folosințe.

(2) Execuția lucrărilor prevăzute la alin. (1) se efectuează în perioada octombrie—decembrie 2003.

Art. 2. — Cu suma prevăzută la art. 1 alin. (1) se suplimentează bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului pe anul 2003.

Art. 3. — Documentația tehnico-economică pentru executarea lucrărilor de dragaj și contractarea lucrărilor a fost realizată de către Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A. Constanța, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în conformitate cu reglementările legale privind achizițiile publice.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Miron Tudor Mitrea
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 18 noiembrie 2003.
Nr. 1.345.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro